

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ Η ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

«Αυτοί που μελέτησαν προσεκτικά τον τρόπο διακυβερνήσεως των ανθρώπων, πρέπει να έχουν πεισθεί πως η τύχη των Εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των νέων» **[ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ]**.

Πόσο πίσω είμασταν σε αρχές, αξίες και αθλητική ηθική, που πρέπει να διακρίνει μέσα στο γήπεδο τους αθλητές, τους φιλάθλους και τους αθλητικούς παράγοντες, ανάγλυφα παρουσιάζονταν από τις εικόνες ντροπής που έβλεπαν το φως της δημοσιότητας σε παλαιότερους αγώνες, υποτιθεμένων κορυφαίων ποδοσφαιρικών συλλόγων. Που δυστυχώς συχνά επαναλαμβάνονταν όχι μόνο σε ποδοσφαιρικούς αγώνες, αλλά και αγώνες Μπάσκετ κ.λπ, αναλογίζεται ο κάθε σκεπτόμενος Έλληνας, όταν σε μια αθλητική συνάντηση τόσο υψηλού επιπέδου συμβαίνουν αυτά, σκεφθείτε τι μπορεί να συνέβαινε σε χαμηλότερη κλίμακα αθλητικών συναντήσεων.

Φθάσαμε στο σημείο με την παιδεία που πήραμε τόσο χρόνια, να πηγαίνουμε πολλές φορές στα γήπεδα, για να δούμε υποτίθεται την αγαπημένη μας ομάδα ν' αγωνίζεται, με λοστούς, αλυσίδες, μαχαίρια, βόμβες μολότοφ και άλλα ακόμα συμπαθή μέσα για να ικανοποιήσουμε σε κάποια στιγμή, τα ευγενή μας αισθήματα χρησιμοποιώντας αυτά, προς οιονδήποτε, ο οποίος, θα μας εμπόδιζε να τα κάνουμε όλα ρημαδιό. Επειδή! Έχασε η ομάδα μας και πολλές φορές για το τίποτε.

Εδώ πλέον το θέμα είχε περάσει προ πολλού, τα όρια κάθε λογικής της ανθρώπινης συμπεριφοράς και δημιουργούντο πλέον πολλά και διάφορα εύλογα ερωτήματα:

ΠΡΩΤΟΝ

- Αυτά τα παιδιά (μην μου πείτε φταίνε τα παιδιά, είναι λάθος) δεν είχαν γονείς, ώστε να τα μάθουν, τα όρια της κοινωνικής τους συμπεριφοράς;
- Δεν πήγαν στο σχολείο (Γυμνάσιο, Δημοτικό) ώστε κάποιος καθηγητής ή δάσκαλος να τους συμβουλευσει για την συμπεριφορά των;
- Δεν πήγαν στο πανεπιστήμιο, ώστε κάποιος καθηγητής κοινωνιολογίας και όχι μόνο, να τους μιλήσει για την κοινωνική παραβατικότητα των νέων και να τους επισημάνει το κακό που γίνεται για τον εαυτόν τους, την κοινωνία και το Έθνος γενικότερα;
- Τέλος! δεν υπηρέτησαν στο Στρατό, ώστε να διδαχθούν πειθαρχία και εφαρμογή των νόμων;
- Εδώ! ψάξτε να βρείτε την αιτία και την ρίζα του κακού και όχι στην άνοη νεολαία, που μερίδα αυτής δεν ενδιαφέρθηκε κανείς, ακόμη και μέχρι σήμερα, να διδάξει αρχές, αξίες και κοινωνική συμπεριφορά.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- Θυμηδία και οργή προκαλούσε στον σκεπτόμενο Έλληνα, κάθε φορά που δημιουργούντο επεισόδια, μέσα και έξω από τα γήπεδα, να ακούμε την ίδια δισκέτα, των διαφόρων παραγόντων του αθλήματος και τους φορείς της Κυβέρνησης ακόμη, όπου με βαρύγδουπες φράσεις «...Να καταδικάζουν την Βία» και το τραγικότερο, ανακοινώνονταν κάποια μέτρα..., οπότε αποδεικνυόταν ότι, αυτοί που αποφάσιζαν τα μέτρα αυτά, ευρίσκοντο σε πλήρη διάσταση με την πραγματικότητα και την λογική.
- Δυστυχώς, ένας μεγάλος αριθμός από τους ιθύνοντες του αθλητισμού που απολάμβαναν τον θώκο της αθλητικής ηγεσίας, είχαν αυτοεκπαιδευτεί στα

γνωστά σύγχρονα θέλγητρα της παρακμής και επικαλούμενοι τον «ρεαλισμό» στις δήθεν ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας, ξευτέλιζαν τα πάντα στον ιερό χώρο του αθλητισμού.

Και να σκεφθεί κανείς, οι σοφοί στην αρχαιότητα αναζητούσαν τις εμπνεύσεις των σκέψεών τους μέσα στα γυμναστήρια και στις παλαίστρες και ο μελίρρυτος ποταμός της αρχαίας ποίησης, ο ΠΙΝΔΑΡΟΣ, μπόρεσε να δώσει στην δόξα που κερδίζεται από τους αγώνες, τις διαστάσεις της αθανασίας.

Ο πνευματικός κόσμος, το λέω με πικρία, στον τόπο μας δεν θέλησε, ως τώρα να δει τον αθλητισμό σαν το σύνολο των ειδικών πρακτικών και θεωρητικών παιδευτικών μέσων, με τα οποία επιδιώκουμε την ψυχοσωματική του ανθρώπου καλλιέργεια και άφησε να αλλοτριωθεί ο αθλητισμός από πολλούς τυγχάρπαστους, οι οποίοι ούτε γνώριζαν, αλλά ούτε θέλουν και να γνωρίζουν την μεγάλη αυτή προσφορά του Αθλητισμού στις κοινωνίες.

Αναρωτιέμαι! πού να διδαχθεί σήμερα ο νέος για την αθλητική παιδεία, υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα, σχολείο σ' όλες τις βαθμίδες, που να διαθέτει αθλητικές εγκαταστάσεις, όπως συμβαίνει σε πολλά προηγμένα κράτη; δυστυχώς πουθενά. Και! Το τονίζω με όλη την ευθύνη των λόγων μου, όσο χρήσιμη είναι η αίθουσα για την παιδεία των νέων μας, άλλο τόσο χρήσιμες είναι οι αθλητικές εγκαταστάσεις, για την ολοκληρωμένη παιδεία αυτών.

Οι απόφοιτοι της Γυμναστικής Ακαδημίας στην Ελλάδα, σχεδόν στο σύνολό τους, ασχολούνται με άλλα επαγγέλματα για την επιβίωση των. Μπορείτε να φανταστείτε, πόσο έχει υποβαθμισθεί το λειτούργημα του Γυμναστή, όταν ένα σχολείο λειτουργεί σε μια πολυκατοικία ή ακόμη και άλλο χώρο χωρίς

Αθλητικές εγκαταστάσεις, τι να τον κάνει τον Γυμναστή...**Και εδώ λάθος είμαστε.**

Τέλος, ο μεγάλος **ΒΟΛΤΕΡΟΣ**, την ανάγκη της συμμετοχής του πνευματικού κόσμου στην αθλητική προσπάθεια, την είδε σαν ενέργεια συνδυασμένη όταν έγραφε ότι «... το σώμα ενός αθλητή και η ψυχή ενός σοφού, είναι ό,τι χρειάζεται για να γίνει ο άνθρωπος, άνθρωπος ευτυχισμένος».

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Αντιστράτηγος ε.α.

Επίτιμος Δκτής της Σ.Σ.Ε.